

ვინ ასრულებს სატარიფო პედალის დადგენილებას?

სატარიფო პედალი არსებობს შრომის სამინისტროსთან და მისი თავჯდომარეც დანიშნულია სამინისტროს მიერ. აქედან სჩანს, რომ ის არ შეიძლება ჩათვალოს კერძო ორგანიზაციით, არამედ სახელმწიფო ერთ ერთ ორგანოთ, რომელიც აწესებს სამუშაო ხელფასის რეგულირებას, როგორც კერძო ისე სახელმწიფო წარმოების მუშა-მოსამსახურეთათვის. მისი დადგენილება სავალდებულოა ორივესათვის. სახელმწიფომ თვითონ უნდა მისცეს კერძო მწარმოებლებს მავალთი სატარიფო პედალის დადგენილების ცხოვრებაში ვატარების. მაგრამ რას ვხედავთ? სახელმწიფო სამინისტროს სამწიფო განყოფილება, სახელმწიფო გოსპიტალი, სახელმწიფო სასწავლებელი, საავიაციო გუნდი, სახელმწიფო ბანკი და სხვა; აი ის ნაწილი სახელმწიფო დაწესებულებებისა, სადაც სატარიფო პედალის დადგენილების ვატარებას აუარებელი დაბრკოლებები ელოდება წინ, რაც ხშირად კურორტულ შემთხვევებზე მიიღის ხოლმე, როგორც მაგალითად გლეხტრონის სადგურის მექანიკოსი, თერძით (სახელმწიფო გოსპიტალში) ან ღიასაფლაო (სახელმწიფო ბანკში) მონათვლი, რომ ამით მათ მისცენ სატარიფო პედალის მიერ გამოთვლებულ ჯამაგირზე ნაკლები.

წესებისა და ავზანის მოპირებულ კომერციულ დასამტკიცებლათ, რის შემდეგ კომერციულმა უზენაესმა შრომის სამინისტროს სამინისტროდან ოქმი გზავნება მილიციის უფროსს; იქიდან უბნის კომისარს, კომისარს კი უფროს მილიციონერს, ეს უკანასკნელი კი უმეტეს შემთხვევაში იმის მაგივრად, რომ ოქმში ნაჩვენებ პირს ფული გადაახდებინოს, ხდება მის შიკრიკათ და შრომის სამინისტროში ფულის მაგივრად მიაქვს გამაძღვლის განცხადება ოქმის უკანონობის შედგენის შესახებ. აი რა პროცედურა არის სატარიფო პედალზე თავის სამუშაო ქირა აიღოს.

გუშათა ცხოვრება ჩვენში

სიღნაღის ბაღში რომ გავივლით, ნახავთ, რომ დიდი ასობები აწერიან; პროფიონალური კავშირის ბიურო, და მასთან ერთად არსებობს გამგეობა კავშირის მხოლოდ ფიქტორად, მუშებს კი ამ კავშირთან, არავითარი კავშირი არ აქვთ. ყოველ მუშის საკითხს, ერობის და ქალაქის გამგეობა ისე სკრის, როგორც მათ მელად ქაწაშელის მოპრობაზე. მათთვის არ არსებობს ის ინსტრუქცია, რომელიც იმათ ძმამ მიწიტრნა ვრდემ დიდი თავის ტეხვის შემდეგ ვიდრე... დღე მუშებს. ვიცით ამას იმითვე შეგვიძინა სიღნაღის ლიდერები, რომ "ფიქციონალურად" ხალხის ხაზინას, ესე იგი, სიმდიდრეს.

ყის ჩამომხმელი არ იყო სარაჯევის ქარხანაში და შემდეგ სიღნაღში ვლახვიქთან რევოლუციის გამოცდილება? რომ შეადარო იგი ახლა ჩვენს ძმა-მუშას, რა აქვს საერთო მუშასთან? იგი უზრუნველყოფილია ყოველი მხრივ ამ ბედკრულ ცხოვრებაში, ჩვენ მუშებს კი ლუკმა გვენატრება და ამისთანა ბატონების მეოხებით გათვლილია აქაურ მუშების ინტერესიც და სახეც.

ერთაშორისო საბჭოსთან და რუსეთის კავშირებთან. ახლ. ტომსკიმ ილაპარაკა ს. რ. პ. კ. ა. კ. და პროფესიონალურ კავშირთა საერთაშორისო საბჭოს სახელით, გახსნა სხდომა და გამოთქვა სურვილი, რომ ამხანაგებნი, ჩუხოს-სლავაქელნი და რუმინელები არ დაკმაყოფილებიან მართო ინფორმაციის შეკრებით. უნდა გამოიჩინოთ მეტი სიმტკიცე, ვიდრე ბერლინის პროფკავშირების წარმომადგენლებმა გამოიჩინეს. უკანასკნელები ჩამოვიდნენ მოსკოვში, გაიცივნენ აქაური პირობები, გაიცივნენ პროფესიონალური მოძრაობა და მუშების პირობები, სიტყვებით ისინი ბევრს გვიპირდებოდნენ, როგორც რუსეთის მუშათა კლასის სოლიდარობას, ისე პროფკავშირების საერთაშორისო საბჭოს პრინციპების მიღებას. საქმეზე კი, იმათმა ისიც კი უარყვეს, რომ გერმანიის მუშებში გავრცელებული პროფ. კავშირების საერთაშორისო საბჭოს გამოცემული ლიტერატურა, თქვენგან კი ამას ჩვენ არ მოველოთ.

პარტიული ცხოვრება

პარტიული ცხოვრების წარმომადგენლები უნდა იყოს: ჩვენ იქვე არ გვება რება იმაში, რომ, ის მუშათა მოძრაობა, რომელიც დღეს რუმინიაში გავრცელებულია და გაღრმავდება. ჩვენ, გამომგზავრების წინ, ჩვენ მოვიწყვიტოთ პარტიული და პროფესიონალური ორგანიზაციების ყოილობა. ჩვენ შეგნებულა დავადგვიტოო ორივე ყოილობა, რათა მიგვეცა საშვალეობა რუსეთში ჩასვლისა იმ ამხანაგებისათვის, რომლებიც დღევანდელ რუმინიაში არჩეული. და აქ უნდა გამოგვეჩვენა ჩვენ პრაქტიკული საშვალეობა კომუნისტურ ინტერნაციონალში და პროფკავშირების საერთაშორისო საბჭოსთან.

როის სიბჭოში შესვლისა. ჩვენ გვწამს, რომ ორივე ყოილობები კარგ შედეგებს მიადლევენ, ვინაიდან ჩვენ მაშინ გვექნება თქვენთან დიდი თანხები მიღებული. ყოილობების მხოლოდ რატიფიკაციას უზამს ჩვენს შესვლას კომინტერში. თუ როგორია რუმინის სოც. დემოკრატიის და პროფკავშირების პოზიცია ეს შეგვიძლია ერთი ფაქტიდან დავსკვნათ. ჩვენ უარი ვთქვით მიგველო მონაწილეობა შრომის ბიუროს კონფერენციაზე, რომელსაც იწყებდა ხალხთა დავა ვაშინგტონში. რუმინის პროფკავშირებმა აგრეთვე უარი თქვეს ამსტერდამის შრომის კონფერენციაში შესვლაზე. ჩვენ კარგათ ვიცით, თუ რა ეკონომიური სიბეჩავის განიცდის საბჭოთა რუსეთი და ამისათვის ვიჭქარბით დავებმართო ჩვენს რუსს ძმებს.

ხედავთ იმისა, რომ ამხანაგს შეეძლო გასწორებოდა და რევოლუციო მახეღ მოეხმარებინა, ეს მან არ ჩაიღინა, რადგანაც ვათვალისწინებულნი ქონდა შედეგები: რომ მას ხელი შეეძრებინა ბიბლიოგისათვის, მენშევიკებს მეტი არ უნდოდათ, ვინაიდან შეიძლებოდა, რომ ამხ. ფილიპელი და იქ მყოფი სხვა ამხანაგები დაეჭობათ, ადვილათ შესაძლებელია ბიუროც დაეჭობათ, რაც ადვილობრივ მენშევიკებს ვერაფერი გზით ვერ მოუწონებოდა.